

[Margrete Auken]

ten, citerer han Roesen – definerer vores forkyndelse, og han skriver:

»Præstens pligt til at forkynde evangeliet i overensstemmelse hermed er ikke begrænset til udøvelsen af hans embedsvirksomhed. Den påhviler ham også under hans virksomhed i private former, f.eks. som forfatter eller taler ved private sammenkomster.«

Vi er jaget vildt hele tiden. Eller sagt på en anden måde: hvis det var klage og kontrol, det handlede om, så var vi jaget vildt. Det er det jo ikke. Det handler om samtale, opmuntring, tilskyndelse osv. I den sammenhæng, for at få samtalen til at løbe frit, er det så vigtigt, at vi fra folketingets side fjerner alle tilløb til at småkriminalisere, som jeg desværre kom til at sige.

Jeg var meget skuffet over hr. Hagen Hagensen. Jeg havde håbet, vi havde set den gode gamle konservative vilje til at være med i en kvalificeret samtale.

Jeg er også meget skuffet over, at venstre ikke er gået ind i en spændende debat om, hvordan vi i en verden, der er under konstant pres netop mod ytringsfriheden, kan sikre, at det her får lov til at blomstre.

Men jeg bliver nødt til at sige både til hr. Erhard Jakobsen, til hr. Poulsgaard og måske også til kirkeministeren – nu fik vi jo ikke noget svar – at vores forkyndelse ikke kun er en pligt, når vi står på prædikestolen. Kære venner, tænk, hvis det skulle blive så kedeligt, som hr. Erhard Jakobsen vil! Det er synd for menigheden, for så bliver det endnu kedeligere, end det er i dag.

Fru Anne Grete Holmsgårds tale var den eneste, der sagde: hvad handler det her om? At få mennesker til at ranke sig og få mod til noget mere her i livet. Det er derfor, det er spændende, at vi har kirken stadig væk, at der dog er ét sted, hvor der bliver talt til mod og opmuntring, uanset hvor meget pres der er omkring én, og sådan, at også en præst juleaften skal kunne risikere at være uforsigtig nok til ikke at tage hensyn til, hvad det store flertal har indstillet sig på at måtte høre.

Den tilskyndelse: vi tør godt, vi kan godt, det er den rankhed, de fem centimeter højere eller hundrede, dér vokser vi op, som Grundtvig jo kan synge om. Vi skal nå højenloftet, og det højenloft er himlen, så fem centimeter er for beskedent.

Vi kan ikke her sikre, at samtalen i kirken bliver fri på en sådan måde, at den vækst kommer til at ske, men vi kan i hvert fald gøre, hvad vi kan for at forhindre, at den ikke bliver bremsede af skræk og rædsel og angst for samtale.

Jeg håber, at debatten – det er det spændende ved kirkepolitiske debatter herinde – går uden for huset og kommer til at fortsætte andre steder, sådan at kirken kan besinde sig på sin holdning, ikke bare i forhold til folketing og stat, men sandelig også i forhold til det øvrige folkeliv og det øvrige kulturliv og dér være med til at give andre det mod, som kirken meget gerne skulle sætte i mennesker.

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg var lidt skuffet over, at ministeren ikke i højere grad omtalte den udtalelse, der blev udarbejdet efter mødet den 30. januar 1984 med landets biskopper. Når jeg siger det, hænger det sammen med, at ministeren, hver gang der er afgivet et svar offentligt eller i udvalget, drejer svaret over i tjenesteretlig retning.

Det dokument, jeg nævner, omtaler både det tjenesteretlige og biskoppernes rettigheder, og jeg synes, det er kedeligt, at dette dokument kun er kendt i offentligheden som en pressemeddelelse. Jeg anser bestemt ikke dette mødes afholdelse eller udtalelse for ligegyldig, og derfor synes jeg ikke, det er rimeligt, at det kun har fået placering som en pressemeddelelse. Udtalelsen siger:

»Efter vor opfattelse bør den konkrete sag ikke forårsage revnedannelser i forholdet mellem stat og kirke. Det tjener folkekirkens tarv, at den hidtidige kirkeordning fastholdes. De principielle aspekter giver os anledning til at udtale, at eventuelle kommende klagesager vedrørende forkyndelsen behandles, afgøres og besvares af vedkommende biskop. I tilfælde af, at klageren ikke finder biskoppens besvarelse tilfredsstillende, må klageren henvises til kirkeministeren, der derefter træffer afgørelse i forhold til gældende love og bestemmelser.«

Udtalelsen er underskrevet af landets ni biskopper minus Københavns, og den er tiltrådt af kirkeministeren. Der står: »Kirkeminister Elsebeth Kock-Petersen har tilsluttet sig denne udtalelse.«